

Den blå färgen

Text: C G Wadström

Av al - la fär - ger - na de små är

D A7

mest för-tju-san-de den blå. Blå är den hö - ga him - la -

A7 D D D7

po - len, när ing - a moln bort-skym-ma so - len.

Emi A7 D

A - de - li - a - li - a, a - de - li - a - li - a,

D G

a - de - li - a - li - a, a - de - lej. A - de - li - a - li - a,

A7 D D

a - de - li - a - li - a, a - de - li - a - li - a, a - de - lej.

G A7 D

Blå klär den lilla blomman sig,
som viskade: »Förgät ej mig!»
Minns du när du den blomman plockade,
när du mitt hjärta från mig lockade?
Adelialia . . .

Om himlen skänker mig en brud,
blå blir väl hennes bröllopskrud,
blå kläder skall min flicka bära,
blå ögon vill jag trohet svära.
Adelialia . . .